

La professió infermera en evolució contínua

el tema

- 3 L'atenció sanitària privada a la FPHAG

a cel obert

- 5 Comiat i benvinguda als nous especialistes en formació sanitària
- 7 El Servei de Pediatria de l'Hospital guanya dos premis
- 8 Presentació pública de la Xarxa XISCAT

seguretat i salut laboral

- 9 Què és el Comitè de Seguretat i Salut i qui el forma

article mèdic

- 10 La lactància materna avui

aula

- 11 L'Hospital acull la Jornada Catalana de Diagnòstic Prenatal Ecogràfic

osva

- 12 Vuit conferències a l'Aula de Salut 2011-2012

taulell

- 13 Ofertes, descomptes i avantatges per als treballadors de l'Hospital

calaix

- 15 Mots encreuats

la columna

- 16 Crònica d'una retallada anunciada

La professió infermera com a tal es va consolidar l'any 1856 quan Florence Nigtingale en crea la primera escola.

L'any 1915 apareix el primer títol a Espanya però no és fins al 1952 quan es crea el títol d'Ajudant Tècnic Sanitari, que unifica els plans d'estudi de practicants, llevadores i infermeres per primera vegada. El treball infermer comença a tenir consistència i reconeixement.

La consolidació del títol de Diplomada en Infermeria (1977) permet a la professió l'entrada a la universitat. Grans infermeres de l'època com Virgínia Henderson van facilitar el concepte de PAE (Procés d'Atenció d'Infermeria), eina de treball que permet aplicar el mètode científic, unificar criteris i estudis de resultat per avaluar l'efectivitat de la feina feta.

Aquest procés es desenvolupa arran de les necessitats fonamentals d'ordre biopsicosocial de les persones. Les infermeres fan un diagnòstic (1), realitzen intervencions concretes i consensuades per obtenir resultats òptims sota la vessant purament infermera. Es comença a parlar del pensament crític infermer, que té com a base fonamental el fet de saber formular preguntes i assolir reptes davant una situació complexa per tal de poder prendre decisions.

Les infermeres espanyoles ens trobem ja en aquest camí. S'està treballant en aquesta direcció i s'ha arribat a diferents fases de desenvolupament depenent dels recursos de cada institució.

Al nostre país les diferents portes

que s'han anat obrint al creixement de la professió passen per la consolidació i ampliació de les diferents especialitats que la componen a l'any 2005, la reglamentació universitària amb el grau en Infermeria de l'any 2007 i la posterior organització de màsters oficials que estan facilitant l'accés als estudis de doctorat en Infermeria.

Com es pot comprovar, la professió infermera com a tal és relativament nova, presentant una trajectòria d'evolució contínua. El nou currículum ens permetrà créixer en coneixements infermers, basats en l'evidència científica, fent palesa la raó de ser de la professió.

El panorama és il·lusionador però cal l'esforç de conscienciació de tot el col·lectiu per desenvolupar el judici clínic, fent recerca científica per generar nou coneixement i millorar l'existent.

Arreu del món, i segons la literatura, s'evidencia la imprescindible figura de la infermera com a eix vertebrador entre malalts, família i la resta de professionals de la salut. Per avançar en la millora de la consecució dels objectius, cal esforç individual i treball interdisciplinari, sumant-nos amb tots els professionals de la salut, ja que tenim la mateixa fita: "LA SALUT DE LES PERSONES".

(1) *Diagnòstic infermer: defineix els problemes de salut, reals o potencials, que afecten un individu, família o grup, i que poden ser modificats per la intervenció de la infermera.*

Carme Tusquellas
Directora d'Infermeria

DE BAT A BAT. Revista de l'Hospital General de Granollers. Edició: Fundació Hospital-Asil de Granollers. Av. Francesc Ribas, s/n. Tel 93 842 50 00. Director: Rafael Lledó. Consell de redacció: Anna Padrós Mercade, Marta Felip Saborit, Mercè Guillaumet Bosch, Mònica Botta Santasuana, Mònica Ribell Bachs, Marina Molins Viaplana, Francesc Xavier Subirana, Victòria Remedios Roman, Àgata Franco Carrera i Teresa Riu Alborna. Disseny, maquetació i impressió: Edicions Gargot. Etiquetatge i embossament: Residents del Centre Geriàtric.

